

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 154/2013-10

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 26. marca 2013 predbežne prerokoval sťažnosť JUDr. Š. L., K., vo veci namietaného porušenia základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Komárno v konaní vedenom pod sp. zn. 8 C/277/98 a uznesením Krajského súdu v Nitre z 31. júla 2012 v konaní vedenom pod sp. zn. 5 Co/122/2012 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť JUDr. Š. L. o d m i e t a .

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 4. marca 2013 doručená sťažnosť JUDr. Š. L. (ďalej len „sťažovateľ“), ktorou namieta porušenie svojho základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a porušenie práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o

ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Komárno (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 8 C/277/98 a uznesením Krajského súdu v Nitre (ďalej len „krajský súd“) sp. zn. 5 Co/122/2012 z 31. júla 2012.

Zo sťažnosti a z jej príloh vyplýva, že sťažovateľ podal 17. júna 2011 na okresnom súde návrh, v ktorom žiadal opravu odôvodnenia rozsudku okresného súdu sp. zn. 8 C/277/98 zo 16. septembra 1999, ktorý nadobudol právoplatnosť 15. októbra 1999.

Okresný súd sťažovateľa 4. júla 2011 vyzval, aby predložil splnomocnenie na zastupovanie navrhovateľky (Mgr. M. L.), ktorá bola účastníčkou tohto konania.

Dňa 12. júla 2011 bolo okresnému súdu doručené podanie navrhovateľky, v ktorom splnomocnila sťažovateľa na opravu odôvodnenia rozsudku a súhlasila s jeho návrhom.

Okresný súd uznesením sp. zn. 8 C/277/98 z 28. novembra 2011 konanie o návrhu na opravu odôvodnenia rozsudku zastavil podľa § 104 ods. 2 zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „OSP“) z dôvodu, že sťažovateľ nie je účastníkom tohto konania.

Uznesenie okresného súdu napadol sťažovateľ odvolaním 29. decembra 2011, o ktorom krajský súd rozhodol tak, že ho zrušil a vec vrátil okresnému súdu na ďalšie konanie.

Sťažovateľ na základe toho očakával, že okresný súd určí termín pojednávania alebo vykoná opravu rozsudku, prípadne prideli novú spisovú značku konania, ale okresný súd naopak vyzval navrhovateľku (neúčastníčku nového návrhu), aby predložila splnomocnenie na jej zastupovanie v konaní pred okresným súdom.

Okresný súd vec následne odstúpil krajskému súdu, ktorý uznesením sp. zn. 5 Co/122/2012 z 31. júla 2012 návrh navrhovateľky (podľa sťažovateľa išlo o jeho

návrh) zamietol, pretože bol podaný oneskorene, po viac ako 10 rokoch odo dňa nadobudnutia právoplatnosti rozsudku okresného súdu, čo je v zjavnom rozpore s § 165 ods. 1 OSP. Uznesenie krajského súdu bolo doručené iba navrhovateľke v pôvodnom konaní, nie však sťažovateľovi, ktorý návrh podal.

Sťažovateľ tvrdí, že všeobecné súdy týmto nesprávnym úradným postupom porušili jeho označené práva, a na základe uvedeného navrhol, aby ústavný súd vyslovil, že uvedeným postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 8 C/277/98 a uznesením krajského súdu sp. zn. 5 Co/122/2012 z 31. júla 2012 boli porušené jeho označené práva podľa ústavy a dohovoru. Okrem toho žiada, aby ústavný súd zrušil uznesenie krajského súdu, vec mu vrátil na ďalšie konanie a priznal mu úhradu trov konania.

II.

Ústavný súd podľa ustanovenia § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa.

Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v ustanovení § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

1. Sťažnosť sťažovateľa v časti namietajúcej porušenie jeho práv postupom okresného súdu ústavný súd podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde odmietol

pre nedostatok právomoci na jej prerokovanie, pretože sťažovateľ svoje námietky uplatnené v sťažnosti mal predovšetkým predniesť vo vzťahu ku okresnému súdu v konaní pred krajským súdom, čo však neurobil, a táto okolnosť vzhľadom na princíp subsidiarity vyplývajúci z čl. 127 ods. 1 ústavy vylučuje právomoc ústavného súdu meritórne konať a rozhodovať o uplatnených námietkach porušenia označených práv, ktoré spočívali v tom, že okresný súd nekonal o jeho návrhu, nezapísal tento návrh do registra podaní a súčasne neurčil termín pojednávania alebo mu nedoručil uznesenie krajského súdu.

2. K časti sťažnosti týkajúcej sa napadnutého uznesenia krajského súdu ústavný súd poukazuje na svoju konštantnú judikatúru, podľa ktorej o zjavne neopodstatnený návrh ide vtedy, ak ústavný súd pri jeho predbežnom prerokovaní nezistí žiadnu možnosť porušenia označeného základného práva alebo slobody, reálnosť ktorej by mohol posúdiť po jeho prijatí na ďalšie konanie (I. ÚS 66/98). Ústavný súd môže pri predbežnom prerokovaní odmietnuť aj taký návrh, ktorý sa na prvý pohľad a bez najmenej pochybnosti javí ako neopodstatnený (I. ÚS 4/00), a dôvodom na odmietnutie návrhu pre jeho zjavnú neopodstatnenosť je absencia priamej súvislosti medzi označeným základným právom alebo slobodou na jednej strane a namietaným konaním alebo iným zásahom do takéhoto práva alebo slobody na strane druhej (obdobne napr. III. ÚS 263/03, II. ÚS 98/06, III. ÚS 300/06).

Krajský súd uznesením sp. zn. 5 Co/122/2012 z 31. júla 2012 zamietol návrh navrhovateľky (zastúpenej sťažovateľom) na opravu odôvodnenia rozsudku okresného súdu sp. zn. 8 C/277/98 zo 16. septembra 1999 z dôvodu, že bol podaný oneskorene.

Ústavný súd viackrát judikoval, že skutkové i právne názory všeobecného súdu by mohli byť predmetom ústavnosúdnej kontroly len vtedy, ak by boli zjavne neodôvodnené alebo arbitrárne, a tak z ústavného hľadiska neospravedlňiteľné a neudržateľné, a zároveň by mali za následok porušenie základného práva alebo slobody (obdobne napr. I. ÚS 13/00, III. ÚS 151/05, III. ÚS 344/06).

Ústavný súd preskúmal namietané uznesenie krajského súdu sp. zn. 5 Co/122/2012 z 31. júla 2012 a dospel k záveru, že je jasné, zrozumiteľné, výklad krajského súdu nie je

v okolnostiach posudzovaného prípadu svojvoľný či neodôvodnený a neexistuje priama súvislosť ani medzi rozhodnutím krajského súdu a právami, ktorých porušenie sťažovateľ namietal.

Z uvedeného dôvodu jeho sťažnosť ústavný súd odmietol v tejto časti ako zjavne neopodstatnenú podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde, hoci je pravdou aj to, že sťažovateľ ani nebol účastníkom pôvodného konania (v ktorom žiadal opravu rozsudku), teda je aj zjavne neoprávnenou osobou na podanie sťažnosti ústavnému súdu.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 26. marca 2013